

χάρισμαν . . .». Ἐπίσης δίδουν οἱ γονεῖς τοῦ γαμβροῦ ὠρισμένα ἀκίνητα. Ἐπίσης δίδει ὁ πάππος τῆς νύμφης ἐν χωράφιον, «ὁμολογᾷ ἡ νύμφη νὰ τοῦ κάμη ἕναν μνημόσυνον, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ ἂν δὲν τὸ κάμη, νὰ ἐξέροχεται ἀπὸ τὸ χωράφιν . . .».

307

1725. Προικοσύμφωνον ἐν χωρίῳ τῆς Χίου,
ἐν 44α, σ. 121.

Ἡ χήρα μήτηρ, «παρὼν καὶ ὁ υἱὸς αὐτῆς Ν., ἔχοντες θυγατέραν ἐννόμῳ ἡλικίᾳ . . . Τάττουσιν δὲ καὶ παραδίδουσιν πρὸς αὐτήν . . . διὰ προῖκα καὶ μερίδιον ἀπὸ τῆς μητέρας τῆς, κατὰ τὴν τάξιν τοῦ χωρίου, . . . ὅλα τὰ μισὰ νὰ διαλέγῃ . . . καὶ προικίον αὐτῆς ὅσα ἔχει καὶ φοραίνει . . . Δίνει καὶ ὁ γαμπρὸς τῆς νύμφης ἐμπασίδιον τὰ χωράφια . . . Δίνει καὶ ὁ Μ., ὁ ἀδελφὸς του, τὰ σπίτια . . . Δίνει ἡ πεθερὰ τῆς νύμφης . . . καὶ νὰ πέρουν ὅσα ἐπῆρεν ἡ νύμφη καὶ τὰ ἄλλα παιδιὰ κατὰ τὴν ποσότητα καὶ ὅ,τι ἀπομείνουν πατρικὰ καὶ μητρικὰ, νὰ τὸ κάμνουν, ὅσα παιδιὰ ὅσα μερίδια, νὰ πέρῃ κάθε μέρος τὸ μερίδιόν των, καὶ νὰ ἔχουν τὴν ἔννοιαν τῆς μητέρας των εἰς ἐξωτροφίαν καὶ εἰς θανές, κατὰ τὴν τάξιν . . .».

308

1725. Φιρμάνιον σ. Ὁσμάν Γ', ἀπαλλάσσον τὰς νοτίους Σποράδας
ἀπὸ τοῦ νὰ πληρώνουν ἄλλους φόρους, πλὴν τῶν κατ' ἀποκοπὴν
ὁρισθέντων,
μνημ. ἐν 252, σ. 366.

309

1727. Αἵτησις περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν Ἀγιορειτῶν τοῦ ἐν Σιδηροκαυσίῳ
μεταλλείου καὶ σχετικὸν φιρμάνιον,
μνημ. ἐν 190, σ. 16 (18/46).

310

1729. Κωδικοποίησις τῶν Νόμων τῆς Βενετίας,
ἐν 437, φ. 3–103, εἰς ἐνετικὴν διάλεκτον μετὰ λατινικῆς ἐναντι μεταφράσεως. Τὰ Statuti ταῦτα ἴσχυσαν ἐν Ἑπτανήσῳ, ἀπὸ τῆς καταλήψεως ἐκάστης νήσου (Κερκύρας 1386, Ζακύνθου 1483, Κεφαλληνίας καὶ Ἰθάκης 1500, Κυθήρων 1530 καὶ Λευκάδος 1684), μέχρι τοῦ 1841, ὅτε ἴσχυσεν ὁ Ἰόνιος Ἀστικὸς Κώδιξ. Ἐν τῇ ἰδίᾳ συλλογῇ δημοσιεύονται (φ. 221–300) κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν (1041–1720) οἱ νόμοι καὶ τὰ διατάγματα τοῦ Συμβουλίου Βενετίας, ἀστικῆς ὕλης.

311

1730. Ἀπόφασις τοῦ Κοινοῦ Ἀνδρουβίτσης (Δ. Μάνης), τῆς 18
Μαρτίου,

ἐνθα γίνεται μνεία περὶ ἐξαγορᾶς τῆς τιμῆς τοῦ αἵματος διὰ χρηματικοῦ ποσοῦ, ἐν 336, σ. 83 καὶ 109.

312

1730. «Αὗται αἱ διαταγαὶ τῶν θείων καὶ ἱερῶν Ἀποστόλων, ὁμοῦ μετὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν αὐτῶν, μετεγλωττίσθησαν εἰς ἀπλὴν φράσιν διὰ προσταγῆς τοῦ . . . ἡγεμόνος πάσης Οὐγγροβλαχίας . . . Ἰωάννου, Νικολάου, Ἀλεξάνδρου Βοεβόδα, παρὰ τοῦ ἐν σπουδαίοις ἐλαχίστου Γεωργίου Τραπεζουντίου, διδασκάλου τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ αὐθεντικῆς Σχολῆς . . . κατὰ τὸ 1730 ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ, ἐν μηνὶ Μαΐῳ 20». Ἀνέκδοτος Νομοκάνων ἐν χφ. 696 τῆς Ρουμανικῆς Ἀκαδημίας, μεταφερθέντι τὸ 1916 εἰς Μόσχαν. Πρβλ. ἐν 131, σ. 26 καὶ ἐν 394, σ. 36–37.

313

1731. Πωλητήριον ἀγροῦ ἐν Ναούσῃ Πάροῦ, ἀνέκδοτον, ἐν ΕΒΕ Τμ. χφφ. Ξ 662. Ὁ πωλητὴς πωλεῖ «με γνῶμην τοῦ ἀδελφοῦ του καὶ . . . μεῖ ἰδίαν του γνῶμην καὶ βουλήν . . .».

314

1731. Συμβολαιογραφικὴ σύμβασις δύο συζύγων, ζώντων ἀπὸ διετίας κεχωρισμένως, ἐν Παξοῖς, ὅπως συνάψουν ἀμφότεροι δεῦτερον γάμον μετ' ἄλλων προσώπων, ἐν 295, ἀριθ. 275. « . . . ἔστοντας καὶ νᾶ μὴν σωφρονοῦνε καὶ νὰ ἐφύγῃ ἡ ἀνωθεν Θ. ἀπὸ τὴν οἰκίαν τοῦ ἀνωθεν κὺρ Ν., ὡς αὐτὸς εἶπε, τώρα χρόνους ἀπερασμένους δύο, διὰ τοῦτο θέλουν καὶ τὰ δύο μέρη καὶ ποιοῦν τελείαν ἀποχὴν καὶ δύνουν ἄδειαν ὁ εἰς τοῦ ἑτέρου, ἂν θελήσουν, νὰ πανδρευτοῦν εἰς δεῦτερον γάμον νόμιμον . . . ».

315

1731. Ψήφισμα τῆς Ἑνετικῆς Συγκλήτου, περὶ μὴ ἀναμίξεως τῶν πολιτικῶν Ἀρχῶν εἰς τὰς πνευματικὰς ὑποθέσεις τῶν ὀρθοδόξων ἐν Ἑπτανήσῳ. μνημ. ἐν 276, σ. 112.

316

1732. Γραπτὴ διατύπωσις ἐθιμικοῦ Δικαίου τῆς 17 Ἀπριλίου, Πάτμου, ἐν 253, σ. 133–134. « . . . Ἐστῶντας καὶ νὰ εὐρίσκεται γράμμα καμωμένον ἀπὸ τοὺς γονεῖς μας ἐδῶ, εἰς τὸ νησίον μας, μετὰ τὸ ὁποῖον ἀποφασίζουσιν, ὅτι ὅποιος χαλάει τὴν συνήθεια τοῦ τόπου μας, νὰ πληρώνῃ χίλια γρόσια εἰς τὸ Τζουμαγιὰν τῆς Κῶ, εἰς τὸ ὁποῖον γράμμα δὲν φαίνεται ξεκα-

